

[Finansministeren.]

pligt til at indsende forskudsskemaet i august, og der vil som regel heller ikke være nogen trang til det. De vil blot få udstedt et nyt skattekort for 1971 i overensstemmelse med de tidligere givne oplysninger, og dette vil i de allerfleste tilfælde fungere tilfredsstillende.

Af *Kurt Brauer* til forsvarsministeren (30. juni 1970):

„Kan ministeren oplyse, hvilke planer der er under overvejelse med hensyn til anvendelse af de 50.000 Garand-geværer, som tre fredsorganisationer ikke har kunnet få lov til at destruere?“

Forsvarsminister *Ninn-Hansens* svar (3. juli 1970):

I en skrivelse af 14. juni 1970 fra Foreningen Aldrig mere Krig, International Liga for Fred og Frihed og Kristeligt Fredsforbund henstillede de tre organisationer til mig, at der ikke i forbindelse med forsvarets udskiftning af håndvåben skete bortsalg med de nu anvendte Garand-geværer til privatpersoner eller -grupper her eller i udlandet. I stedet tilbød man på betryggende måde at sørge for at destruere de pågældende våben under behørig kontrol og uden udgift for skatteyderne.

Vedrørende udskiftning af Garand-geværene kan jeg oplyse, at forsvarskommandoen i øjeblikket overvejer spørgsmålet om om nogle år at påbegynde en udskiftning af forsvarets håndvåben. Der er imidlertid ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, hvornår, hvorledes og i hvilket omfang Garand-geværene skal udskilles af forsvarets beholdninger.

I overensstemmelse hermed svarede jeg den 24. juni 1970 de nævnte foreninger med en meddelelse om, at forsvarsministeriet ville have deres henvendelse i erindring, når afhændelsen af de omtalte Garand-geværer bliver aktuel, hvilket som nævnt ligger flere år fremme i tiden.

Af *Kurt Brauer* til justitsministeren (30. juni 1970):

„Vil ministeren sikre, at alle, der impliceres i separations- og skilsmisssager, allerede ved den første henvendelse bliver informeret om deres rettigheder?“

Begrundelse.

Overpræsident Carl Moltke har til Minnavisen for mandag den 29. juni 1970 udtalt, at når man først ved 2. ansøgning om ændring i bidragsstørrelsen bliver informeret om, at der kan ankes til justitsministeriet, skyldes det, at „man ikke vil have, at alle enkeltafgørelser skal forelægges justitsministeriet“.

Efter SFs opfattelse er det bydende nødvendigt, at de implicerede i sociale og dermed beslægtede sager omhyggeligt informeres om alle deres rettigheder allerede ved sagens indledning.

Det er mit håb, at ministeren deler denne opfattelse og ser sig i stand til at besvare mit spørgsmål positivt.

Justitsminister *Thestrups* svar (2. juli 1970):

Efter ægteskabsloven meddeles bevilling til separation eller skilsmisse af overøvrigheden (amtmanden, i København overpræsidenten). Bevilling kan kun udstedes, såfremt ægtefællerne selv træffer aftale om alt, hvad der vedrører deres indbyrdes underholdspligt, herunder om pligtens varighed. Dog kan størrelsen af et eventuelt bidrag henskydes til overøvrighedens afgørelse.

Behandles separations- eller skilsmisssager af domstolene, kan ægtefællerne selv helt eller delvis træffe aftale om deres indbyrdes underholdspligt. Træffer de ingen aftale herom, tilkommer det retten at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der skal påhvile den ene ægtefælle pligt til at svare bidrag til den andens underhold og i bekræftende fald afgøre spørgsmålet om pligtens varighed, herunder om bidragspligten skal være tidsbegrænset, eller om bidraget skal løbe indtil videre.

Aftaler ægtefællerne bidragspligt, eller fastsættes pligten af retten, skal der herefter træffes bestemmelse om bidragsbeløbets størrelse. Denne bestemmelse kan ægtefællerne selv træffe, men indgår de ikke aftale herom, er det efter lovens § 50, stk. 1, overøvrigheden og aldrig retten, der skal fastsætte beløbets størrelse.

Overøvrighedens afgørelse kan påklages til justitsministeriet, men i de allerfleste tilfælde accepterer parterne den trufne afgørelse.